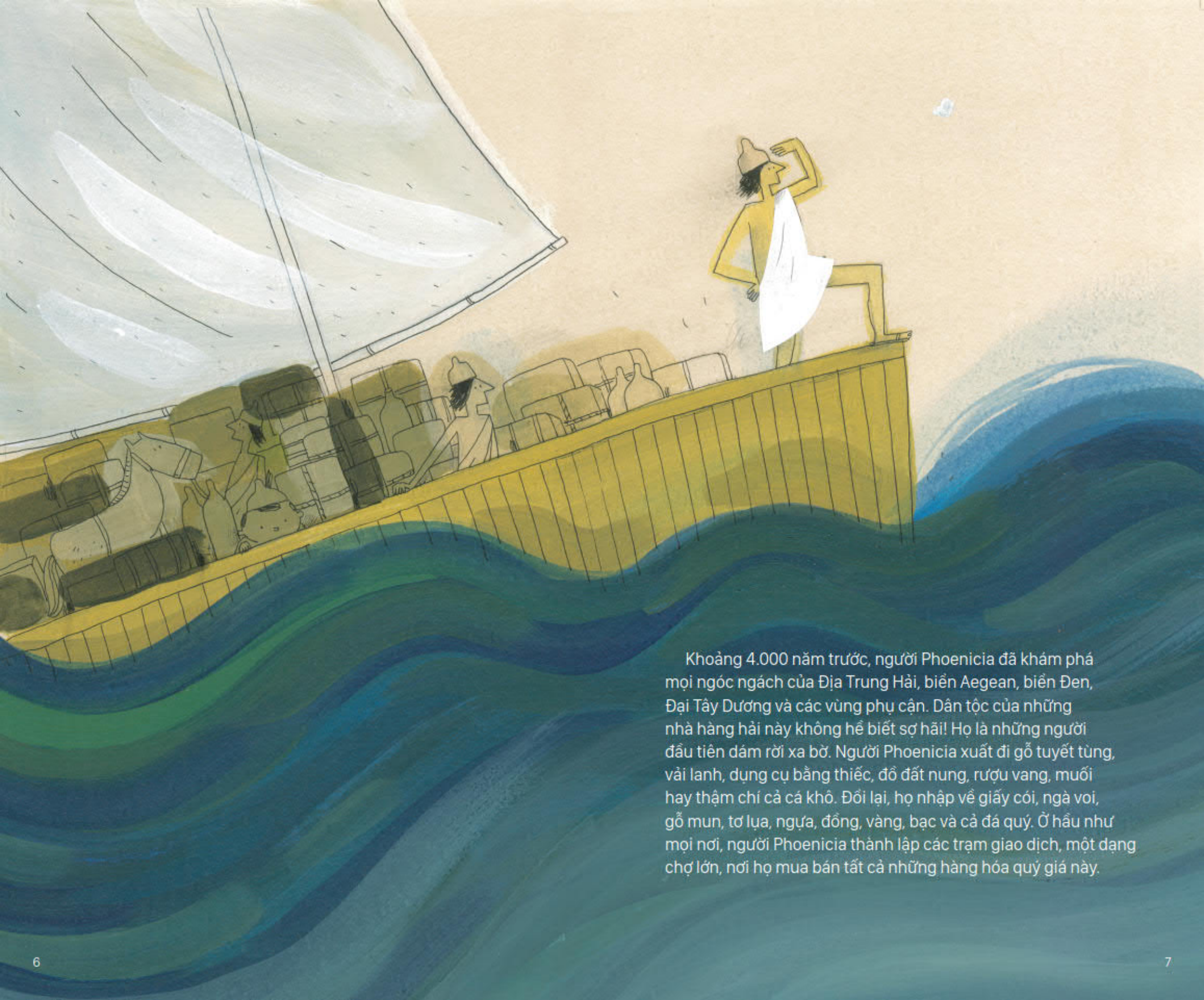

Đi đó đây là lựa chọn đi gặp gỡ người lạ, tìm hiểu thế giới, gần hoặc xa. Ta khám phá những chân trời mới, ta học hỏi, gặp gỡ mọi người. Điều đó giúp ta nhận ra ở đây và ở kia, mọi thứ vừa rất khác biệt lại vừa rất giống nhau. Đôi khi, điều đó giúp chúng ta hiểu rõ hơn, trở nên bao dung hơn. Sau đó, chúng ta trở về nhà với tâm trí đầy màu sắc.

Ba triệu năm trước, người tiền sử liên tục di chuyển khắp nơi để kiếm thức ăn. Họ đã đi rất xa tìm kiếm động vật để săn bắt và quả mọng để hái lượm. Dần dần, họ bắt đầu canh tác đất đai và vì thế mà ít di chuyển hơn. Sau đó, họ đổi những gì họ có để lấy những gì họ không có: của cải đổi lấy của cải, đây chính là khởi đầu của thương mại. Sau đó, để bán và mua được nhiều hàng hóa hơn, con người lại bắt đầu lên đường: lúc đầu đi gần, sau đó ngày càng xa nơi mình sinh sống.

Khoảng 4.000 năm trước, người Phoenicia đã khám phá mọi góc ngách của Địa Trung Hải, biển Aegean, biển Đen, Đại Tây Dương và các vùng phụ cận. Dân tộc của những nhà hàng hải này không hề biết sợ hãi! Họ là những người đầu tiên dám rời xa bờ. Người Phoenicia xuất đi gỗ tuyết tùng, vải lanh, dụng cụ bằng thiếc, đồ đất nung, rượu vang, muối hay thậm chí cả cá khô. Đổi lại, họ nhập về giấy cói, ngà voi, gỗ mun, tơ lụa, ngựa, đồng, vàng, bạc và cả đá quý. Ở hầu như mọi nơi, người Phoenicia thành lập các trạm giao dịch, một dạng chợ lớn, nơi họ mua bán tất cả những hàng hóa quý giá này.